

Манастиръ Св. Гованъ, който имаше книги на пергаментъ и нѣкои български старини, е обранъ отъ сръбскій Лужничкій капетанъ, и тия древности све пренесени. Имало и нѣкой старъ печатъ.

Нѣкой си сърбинъ Сава (лице духовно) е отишелъ въ Берлинъ съ много адреси отъ градове кои желаятъ да се споятъ узъ Србію и да ги поднесе съ другарете си предъ конгреса, види се че тукъ е Пиротската адреса, която се направи отъ Милоевичъ и Англичанинътъ. Глѣдай догдѣто пристигне отъ Пиротъ адресътъ преко васъ за конгреса, по-советвай се да се предвари това сръбско стремленіе. . . .

София, 16 юній 1878.

Пиротскійтъ окръгъ и неговото население. Отъ С. Христовъ. Мсб., кн. XI, стр. 301—302.

1878.

До Тако Г. Пъевъ.

Ваше благородіе!

Вчерашното събитие, което стана у насъ, направи ни да изчезне у насъ и послѣдната надѣждица за освобождението ни отъ злото управление на сърбитѣ. Отъ вчера па и до сега владѣе между насъ голѣма меланхолия и цѣлия градъ, освѣнъ издадниците, стои съ клюмнала глава, като попаренъ отъ нѣкоя страшна слана. И наистина, какъ не би билъ въ таково положеніе, когаго вчера сърбитѣ официално обадиха, че Пиротъ вечъ остае за всѣкога подъ горното тегло на Сърбия?

Вчера още отъ тъмне зоре прѣснаха слухъ че сж добили телеграмъ за присъединението на Пиротъ съ Сърбия. Около два часа прѣдъ обѣдъ удари тобошъ да се събере народъ и да му се убади този телеграмъ. Не се мина много слѣдъ ударението на тобоша, ето ти виждаме да иде помощника заедно съ нѣколко сръбски чиновници и носи въ рѣцѣтъ си една книга. Той се запрѣ надъ заставата на ширинту, и модаде книгата на единъ отъ писаритѣ да я прочете. Този телеграмъ бѣше рѣчъта на княза Милана, съ която той отворилъ засѣданието на сръбската скупщина. Той приказва въ рѣчъта си, какъ е дигналъ сръбскитѣ синове на оржие